

Til lovforslag nr. L 151. Betænkning afgivet af Retsudvalget den 6. maj 1997

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af straffeloven

(Grov miljøkriminalitet)

Udvalget har behandlet lovforslaget i nogle møder og har herunder stillet spørgsmål til justitsministeren, som denne har besvaret skriftligt og mundtligt.

Endvidere har udvalget modtaget skriftlige henvendelser fra:

Danmarks Sportsfiskerforbund,
Foreningen af Danske Kemiske Industrier
og
Pagh, Peter, Københavns Universitet.

Herefter indstiller *udvalget* lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Et mindretal (Venstres og Det Konservative Folkepartis medlemmer af udvalget) henviser til, at nærværende lovforslag er en del af regeringens lov og orden-pakke på miljøområdet. (Lovforslag nr. L 82 og L 83).

Mindretallet har bemærket sig, at regeringen, når det drejer sig om miljøforbrydelser, er af den opfattelse, at meget strenge straffe virker.

Venstre og Det Konservative Folkeparti udtrykker forventning om, at den iver, hvormed regeringen på miljøets vegne har gjort sig til tilhænger af lov og orden, i fremtiden vil få en afsmittende effekt, når det drejer sig om den enkelte borgers sikkerhed, f.eks. mod overfald.

Mindretallet er af den opfattelse, at forsættelige miljøovertrædelser, der forvolder betydelig skade, bør optages i straffeloven.

Straffeloven er grundlæggende for samfundets strafferetlige selvforståelse.

De grundlæggende grænser for den enkeltes udfoldelse, for at et fællesskab kan fungere, er nedfældet i straffeloven.

Efterhånden som fællesskabet har overtaget flere opgaver, er det også naturligt, at straffeloven ændres for at markere, at fundamentale fællesskabsgoder skal beskyttes, og at krænkelse af fælles goder straffes.

Fællesskabet består af enkelte individer, og fællesskabet er ikke noget i sig selv. Individet er ikke til for fællesskabets skyld, men fællesskabet er til for det enkelte menneskes skyld.

Der må være lighed for loven, og miljøproblemer løses ikke ved at kriminalisere enkelte grupper.

Ingen bør kunne undslå sig for miljøansvaret, heller ikke offentlige myndigheder.

Mindretallet forventer, at lovforslaget vil betyde en forbedring i sagsbehandlingen og dermed i retssikkerheden, idet sager vedrørende overtrædelse af straffeloven vil kræve en betydelig indsats af de miljømyndigheder, der ofte forbereder sagerne.

Retssikkerheden er i dag ofte helt utilstrækkelig og uforsvarlig i miljøsager og er udtryk for en vilkårlighed i reguleringen, der er på kanten af grundlovens beskyttelse af ejendomsretten og husfreden.

I dag er det ofte den samme myndighed, der kontrollerer, og som tilfældigt bliver opmærksom på lovovertrædelser og behandler sagerne om lovovertrædelserne.

Denne svækkede retsbeskyttelse bliver yderligere markant på grund af det totale fravær af bestemmelser i retsplejeloven, der fastsætter spilleregler for forvaltningsmyndigheder.

I kølvandet på den stigende regulering af borgernes adfærd er nemlig fulgt en stadigt stigende kontrolvirksomhed, der med hjemmel i lovgivningen giver myndighederne mulighed